

Forfatter: Hauch, Carsten

Titel: Udrag fra En polsk Familie

Citation: Hauch, Carsten: "En polsk Familie: 1-2. - 1926", i Hauch, Carsten: *En polsk Familie: 1-2. - 1926*, udg. af POUL SCHJÆRFF, 1926-29, s. 140. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hauch01val-shoot-idm140529613661920/facsimile.pdf> (tilgået 27. april 2024)

Anvendt udgave: En polsk Familie: 1-2. - 1926

dreie sig, Ynglingerne derimod forrette adskillige Haandgierninger, holde Ilden vedlige paa Arnestedet, og fortælle gamle Sagn og Eventyr, den, der fortæller det smukkeste Sagn, eller synger den bedste Vise, faaer et Baand, der bliver baaret, naar Byens Ungdom næste Gang forsamlar sig til Dands.

Da Czernim og Adalbert kom ind, saae de med Forundring Leontine, der allerede paa egen Haand havde funden Vei herhen, og der sad med sit Haandarbeide midt i Kredsen iblandt de unge Piger.

»God Aften, mine Venner!« sagde Czernim, »bliv ved, lad Eder ikke forstyrre. Er De her Leontine? Jeg troede alt, at De laae i Deres Seng. Nu Børn, syng os nu en smuk Vise!«

»Gud skienke Dem blide Dage, som Musik og Hønsning,« sagde en af Pigerne, »vi ville syng den gamle Sang om Piletræet.« Derpaa begyndte hun tilligemed en anden Pige følgende Sang:

Første Pige.

»O Pjill har Vinden hentet dig,
Har Himlens Fugl dig bragt?
Hvad eller kom du af dig selv,
Liig Kiærlighedens Magt?«

Anden Pige.

»Nei af mig selv jeg ikke kom,
Liig Kiærlighedens Magt.
Mig hented Foraarsvinden ei,
Mig ingen Fugl har bragt.

En Jomfru stod ved Bækkens Rand,
Og brød, som Qvist, mig af,
Og planted mig med hviden Haand
Paa faldne Beilers Grav.

Og hver Gang Morgenhanen gol,
Hum iled til mig hen,